

عنوان مقاله:

رابطه محدودیت آربیتراژ با ناهنجاری رشد دارایی ها در شرکتها

محل انتشار:

اولین کنگره و نمایشگاه بین المللی صنعت و بازار سازهای نوین (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

دانیال کنشلو - موسسه آموزش عالی ادیبان، گرمسار، ایران

خلاصه مقاله:

تحقیقات متعدد انجام شده نشان می دهد که بازده سهام تعدیل شده بر مبنای ریسک، با افزایش سرمایه یا افزایش میزان دارایی ها، کاهش می یابد. تیمان و همکاران این رابطه منفی اغلب ناهنجاری رشد دارایی یا ناهنجاری سرمایه گذاری نامیده می شود. در تفسیر مقدماتی این ناهنجاری، برخی از منظر رفتاری و برخی نیز از زاویه عقلایی به موضوع نگاه می کنند. استدلال می کنند که این ناهنجاری ها به دلیل هزینه های نمایندگی ناشی از جریان نقد آزاد است. جریان های نقد آزاد بیشتر و اهرم مالی پایینتر نشان دهنده سرمایه گذاری بیش از اندازه و عکس العمل کمتر بازار به انگیزه های مدیران در سرمایه گذاری بیش از حد می باشد. در شرکت های دارای محدودیت آربیتراژ بالاتر، افزایش ارزش شرکت به واسطه افزایش دارایی های سرمایه ای، به مراتب سخت تر از شرکت های دارای محدودیت آربیتراژ پایین تر است. بر اساس تئوری براین باورند زمانی که ارزش شرکت کمتر از ارزش واقعی آن ارزیابی شده است، مدیران داراییهای سرمایه ای خود را افزایش می دهند تا از این طریق به ارزش واقعی شرکت نزدیک شوند. بنابراین در شرکت های با محدودیت آربیتراژ بالاتر جهت انجام این عمل می باید اثرات سرمایه گذاری قوی تری به نمایش گذاشته شود. استدلال می کنند به دلیل وجود محدودیت در آربیتراژ، قیمت سهام نمی تواند اطلاعات مخابره شده توسط رشد سرمایه گذاری را به موقع منعکس کند، و به همین دلیل ناهنجاری رشد دارایی به وجود می آید. و سایرین استدلال می کنند که شرکت ها با دیدی خوشبینانه، زمانی که بازده سهام مورد انتظار پایین است، بیشتر سرمایه گذاری می کنند و زمانی که بازده سهام مورد انتظار بالا است، کمتر سرمایه گذاری می کنند. در این پژوهش، ما میخواهیم بدانیم آیا محدودیت در آربیتراژ می تواند ناهنجاری رشد دارایی را توضیح دهد یا خیر؟

کلمات کلیدی:

رابطه محدودیت آربیتراژ با ناهنجاری رشد دارایی ها در شرکتها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1540044>

